

רוקדים ב"מועדון המוויסט"
פיררו אטומי בחסות אלביס פרסלי

מלבד זאת, הוא מגלה ענין מיוחד בתוכנית לפיתוח אכזיב, כדי להפכה נקודת-מוקד ל-תיירים. תוכנית הפיתוח-לעתידי: סילוק חלק ניכר מבתי הכפר הערביים, שיפוז ושיחזור החלקים הצלבניים והקמת מועדון-לילה, בית-קפה וחגיגות למימכר מזכרות. בתוכנית המסודרת, המשופצת, הממוסדת, אין מקום — לפי השקפתו של טדי קולק — למיפעל פרטיזני ופרימיטיבי, כי מיפעלו של אלי אביבי.

משפט

יותר מדי חוק

הפיתוי היה חזק מדי: מספרו של כרטיס הפיס שבידי שני הידידים היה גבוה בשתי ספרות בלבד מן המספר שזכה בו 100 ל"י. שני בעלי הכרטיס גזרו את הספרה המתאימה מכרטיס ישן, הדביקוה על כרטיסם וגבו את התמורה מבעל דוכן בפתח-התקוה.

ההמשך היה מהיר. על סמך תאורו של בעל הדוכן הכין צייר המשטרה ציור משוער של השנים, הביא ללכידתם המהי"רה. השנים ישבו ארבעה ימים במאסר, וזמן זה הספיק להם להודות באשמה, ולהחזיר את הכסף ולהביע חרטה גמורה. **ההפכר — והריווח.** הפעם היה ברור, וכן גם ענשו — שנות מאסר ארוכות. ברם הסניגור הצליח לעורר את רחמי בית-הדין בתארו את מצוקתם של השניים, הנאלצים לפרנס משפחות גדולות במשכורות של כ-200 ל"י, את ה-עובדה שהחזירו את הכסף ואת חרשתם המלאה. השופט נתן קנת התייעץ בחב' ריו, החליט להטיל לפרנס מאסר של ששה חודשים על-תנאי, לשלוש שנים, וכן 300 ל"י קנס.

יש לשער שכתוצאה מכל זה איבד מפעל הפיס שני לקוחות ותיקים, אבל המדינה התעשרה בשני אוחזים שומרי חוק — לפחות למשך שלוש השנים ה-באות.

הווי

המסמר האחרון: בקוממיות, אחרי שחברי המושב נאשמו בהסתרת יוסלה ובי-מכירת לחם כמזון לחיילים, נאשמו בשבוע בכך שנמצא מסמר בלחם שנאפה במאפייה המקומית... **יגעת ומצאת:** בתל-אביב הודיע הצהרון ידיעות אחרונות בעמוד 3 כי הציבור מתבקש לעזור למיטרתה כי היא צריכה אחרי מאלו וסאלי וייסמן, גילה בעמוד 1 של אותו גליון כי השתיים נמ-צאו בבאר-שבע... **כרב מי שנושך:** בחיפה, התנגד כלבן לפסילת כלבו שנושך חיפושים אחרי מאלו וסאלי וייסמן, גילה בעמוד 1 של אותו גליון כי השתיים נמ-צאו בבאר-שבע... **אגודת פועלות ישר:** בתל-אביב, נאמר לקבוצת נזירות, שביקשה להירשם בהסתדרות שאם תצלהנה לארגן עוד כמה עשרות נזירות, אפשר יהיה לפ-תוח למען איגוד מקצועי מיוחד.

במדיונה

חברה

TWIST MY WRIST

נוער המחפש את המחר שייך לאתמול. היום אין נוער כזה. יש טיפשעשרה, והוא מחפש את הערב. עבורו נפתח השבוע בחל-אביב מועדון המוויסט, בקרן הרחובות בן-יהודה ובוטניסקי.

המועדון פותח את דלתיו מ-8 בערב עד 2 אחר חצות, רק בפני גילאים הנעים בין 16 ל-28 שנה. לעולם המבוגרים, הכניסה אסורה בהחלט.

עד לפני שבועיים היו אלה האחרונים שליטי המקום, שנקרא מזה עשרים שנה אטום באר. אולם מאז החל הפירוק האטומי ברחוב בן-יהודה, עם פלישת הנוער למקום, מת מוסד הגדולים, מקום מיפגשם של פול-ניס וויקים בגיל העמידה. ותיקים אלה יישא-רו בחוק, יצטרפו לחפש מקום חדש. אין זה מיפגש הנוער היחיד בתל-אביב. גלידת התערוכה בקצהו הצפוני של רחוב דינגוף (העולם הזה 1308) היה המקום הר-ראשון, אותו בחר גיל הטיפשעשרה לטרי-טוריה שלו. גם משם סולקו המבוגרים, אם כי לא רשמית, עדיין. ממועדון המוויסט הם מסולקים רשמית. זהו מועדון ריקודים-סגור, של צעירים בלבד.

זה קרה בחודש מאי. רעיון הקמתו עלה בדעתו של משה מוסטובוי (40), בעליו באקראי. הוא אומר שהדבר אירע לו בחודש מאי: "בני בן 16 בא או מאנגליה לבקר אותנו. נאלצתי לשלוח אותו לתיכון אנגלי, מפני שהוא לא התקבל לישראל. היה לו מספיק רק בהתעמלות. נתתי לו דמי כיס, 15 ל"י לשבוע. הוא הזמין בת לאכזיה, שילם שש לירות בעד מילון, שש לירות בעד טמפו. אחר כך היה צריך ללחץ כסף כדי להחזיר אותה הביתה.

למחרת הוא בא אלי וביקש עוד דמי כיס. ילד, אמרתי לו, אבא שלך אינו מיליונר! אז הילד אמר לי: אז תן לי מקום יותר זול לרקוד עם החברה שלי. התחלתי לחשוב וראיתי שהילד צודק.

"חיפשתי דרכים איך לעזור לו, ולהורים כמוני. כך הגעתי לרעיון המועדון. קניתי את אטום באר והקמתי מועדון לבלוי נעים וזול. מינה ישראל היתה זקוקה לדבר." משקה ראשון עולה 1.75 ל"י, הבא אחריו — לירה אחת. חוק המקום אוסר על גבר, למטה מגיל 18, לבוא במגע עם אלכוהול. יש קוקה-קולה ולימונדה.

האיש מוסטובוי סגר את המקום בפני המבוגרים, כדי להגן על הילד הנאיבי, ל-דבריו, מפני הסכנות האורבות לו מהם: "המבוגרים מתנשקים בשעת הריקוד. לא הייתי רוצה שבני ילמד דבר כזה מהם. אני איש מוסר. אם אתן להם להיכנס, הם יכולים להציע לילדה יפה לצאת איתם. הם ישחיתו אותה. הם ירעילו את האחירה. אחר כך הוריה יבואו אלי בטענות. הלא זה הפקר!" מה שנעשה פה בארץ בשטח זה. הפקר!" **כל תותחי הדור.** ריהוט המקום ה-חדש נישאר כמו אצל קודמו — באר הגדור לים. המקום חשוך. במרכז הליות שתי נורות ניאון אולטרה-סגולות. יש טיפריקור-די. הדבר המיוחד שנוסף בשטח הוא ה-Juke-box, זוהי תיבת-התקליטים המוכרת לנוער הישראלי רק מהלונדון-פארק וממועדוני הטייב על השטלה.

בעשרים וחמש אגורה — מחיר לחיצה על הכפתור — יכול התלמיד בן 16 להזיז ולרקוד לצלילי יצירות הדור המוב-חרות, כמו: Let Me Be You או: Please Twist My Wrist או: Dont Tease Hey Baby או: We Say Yeah וכמובון — Speedy Gonzales.

כל קליף ריצ'רד, הלן שפירא, פט בון, אלביס פרסלי — תותחי העונה — עומדים לרשות הדור החדש — תלמידי גימנסיות, חיללים, פקידות ושוליות. כה אמר מוסטובוי: "אני לא רוצה שהנוער שלנו ילך לאיבוד. אני בטיח שהמועדון ימנע זאת מהם."

"בין החברים כבר אורגנה תזמורת ג'ז של ילדים מאפיקה. אני מכיר את ההורים שלהם עוד מההגנה. עם הזמן אתן להם לנהל בעצמם את המועדון. הם יערכו Jam Session וכבר עכשיו אני מחפש מקרב הנוער העובד מלצרים שיבדו כאן. מה שאני רוצה הוא שגילוי שלנו תהיה הרגשה כמו לילד האנגלי, האומר: היום אני הולך ל-Club שלי."

נקיון ושידוש ל"י. הוא מושכנע ש-מועדון כזה לא יפריע בהרבה לנוער בהכנת השיעורים. מהסיבה הפשוטה, לדעתו: דמי הכיס שלו לא יספיקו לבלות בו כל ערב.

מספר החברים שנרשם בשבוע הראשון הגיע ל-145. מי שרוצה להיות חבר מועדון המוויסט בישראל, בעל המועדון, חייב להיות מוסרי וילד טוב. אם הוא מלא אחרי התנאי הזה, עליו למלא טופס בקשה, לצרף אליה שתי המלצות של חברים, לשלם דמי הרשמה, להביא תמונה, למלא פינקס חבר, לקבל מספר, ולהתחייב בהצהרה חגיגית למלא אחר תקנות המקום, שהן: שלוש לירות לחודש, ושמירה על הנקיון.

"אני עושה זאת רק כדי לשמור על המקום מפני אלמנטים של פושטים וסדרי בויס. מועדון מהוגן כזה יפתור לנוער גם את בעיית מסיבות היום השישי. אחת ל-שבוע תיערך בו תחרות ריקודים, וכן ינתן שיעור ריקודים חינם. אחת לשבוע גם רשאי החבר להזמין אורח. את החברה הקבועה שלו, למשל."

מוסטובוי נישאל כיצד יש בכוחו לפתור את בעיית הבחור ההולך בקביעות עם רותי ביום השלישי, ובקביעות עם דליה ביום השישי. המנהל אמר כי לדעתו אין זו בעייה: "אם הילד מרשה לעצמו לוקסוס כזה, אז שישלם עוד שלוש לירות ויוציא גם להן כרטיס."

בשעות היום ממשיך מנהל מועדון-הריקודים דים במקצועו מזה שנים: ייצור נעליים.

אכזיב

הגטרה: חיסול

תיבת-ההואר של אלי אביבי, בכפר אכזיב, תמיד מלאה לאחרונה. רוב המכתבים גושי-אים חרות רשמי: הזמנות לבתי-המשפט, הודעות על תשלום קנסות, איגרות-התראה מהמועצה האזורית, מכתבי-התחמקות ממשר-די הממשלה. כל אלה יחד מהחים אות-אזהרה, כי מיפעלו של אביבי באכזיב עומד בפני התקפה כללית.

מטרת ההתקפה: חיסול הפינה המופלאה, בה יצר אביבי את המוויאון הימי שלו ואת האכסניה.

עו כה היה לאביבי אויב עיקרי אחד: המועצה האזורית סול-ים-צור, לעומת זאת, זכה לתמיכתם של כמה מראשי המנגנון הממלכתי, אשר התלהבו ממפעלו. בין ה-שאר — גיורא יוספטל המנוח, שדאג להנחת צינור-מים אל האכסניה.

לפתע נעלמו כל התומכים. גם כשפנה אביבי לא מזמן לשר-התקלאות, משה דיין, הממונה על מינהל מקרקעי ישראל — בעל אדמות אכזיב הנטושה — זכה לתשובה אדי-בה, בה הודיע השר שלצערו אין גורל אכ-זיב שייך לתחום סמכותו. הסתבר שמינהל מקרקעי ישראל עשה עיסקה עם הוועדה לשימור אתרים היסטוריים של משרד ראש-הממשלה: המינהל החכיר את כל שטח כפר אכזיב לחקדה זו למשך חמש שנים, תמורת תשלום סמלי של לירה אחת. במידה והוועדה תפיק רחמים מתכירה זו, יקבל מינהל ה-מקרקעים חמישה אחוזים מן הרחמים.

הבוס העליון של הוועדה לשימור אתרים היסטוריים הוא טדי קולק, שהוא גם הבוס העליון של החברה הממשלתית לתמירת.

גם את
תוכלי
להיות
אשת-חברה
אלגנטית

אם תלמדי בקורס לדוגמנות ולטיפוח החן באולפנה החדש של קולט בלישר.

אשת האופנה הידועה. עשרות סיימו בהצלחה את הקורס והן ממלאות תפקיד בתעשיית האופנה הישראלית. **היי גם את כמותן.**

הרגישי עצמך "בטוחה" גם כנשפי החברה האקסקלוזיביים ביותר. הרשמי עוד היום לקורסים החדשים העומדים להפתח בימים הקרובים. שעורים פרטיים לפי הזמנה. סודיות מובטחת.

מחירים מיוחדים לרגל עונת הלמודים החדשה. ההרשמה ברח' הלסינקי 1, פינת רח' ארלוזורוב 143, תל-אביב, בשעות 8-6 בערב.

כך זה
תתחיל...
↓
וכך זה
↓
נאמר.
↓
הילחם בעוד מועד
בהשתלטות
הקרח
קח
אליקסיר
של הביקוסמטיקאי
ד"ר א. רובין